

عنوان مقاله:

شهرسازی شهریاران اساطیری ایران

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی بومی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مژده بازنوی - کارشناسی ارشد، تاریخ ایران باستان، دانشگاه چمران اهواز

کرم دیناروند - کارشناسی ارشد، تاریخ ایران باستان، دانشگاه چمران اهواز

شهرام جلیلیان - دانشیار، تاریخ ایران و باستان، استاد دانشگاه چمران اهواز

خلاصه مقاله:

شهر نشینی در ایران قدمتی دیرینه دارد. پیدایش شهر و تکوین شهر نشینی در ایران تابع تحولات تاریخی و چگونگی چارچوب اجتماعی آن بوده و ساختار آن متأثر از موقعیت طبیعی، اقلیمی و نظام سیاسی حاکم بوده است. هم چنین تمدن با زندگی شهری آغاز می شود. در سنت شهریارانی ایران، یکی از وظایف شاهان، ساخت شهرها بوده است و نسبت دادن بنای بعضی از شهرها به شاهان اساطیری نشانه ای از کهنگی سنت شهر سازی در ایران است. اساسا بنا کردن شهرهای نمادین از ویژگی های شخصیت های نامدار اسطوره های ایرانی است. در نظام ذهنی ایرانیان باستان، بنا نمودن شهرهای آبادان و پر جمعیت برای شاهان، اهمیت زیادی داشته و شاهان بنا به علل مختلف، اقدام به ساخت شهرها و بناها می نمودند و معمولا نام آن شهرها به نوعی با نام خود شاهان پیوند داشت مانند شهر «دارابگرد» یعنی ساخته شده توسط دارا. هم چنین ملوک فرس چهار طبقه بودند: پیشدادیان، کیانیان، اشکانیان و ساسانیان، دو طبقه اول پیش از اسکندر رومی بودند و دوطبقه بعد از او. هدف از این پژوهش، بیان اهمیت سنت شهر سازی و جایگاه شهر و هم چنین اقدامات عمرانی شاهان و پهلوانان اساطیری سلسله های پیشدادیان و کیانیان است

کلمات کلیدی:

شهرسازی، شاهان اساطیری، ایران، پیشدادیان، کیانیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544943>

